

Običaj Valentinova potječe iz 3. st. kada je u Rimu živio svećenik **Valentin** (lat. *Valentinus presb. m. Romae*), a kršćanstvo je još bilo nova i mlada religija. Tadašnji car, Klaudije I., naredio je svim vojnicima da se ne smiju ženiti ili zaručivati, jer je smatrao da oženjeni vojnici neće htjeti ratovati, već će radije ostajati kod kuće sa svojim obiteljima. Svi svećenici odlučili su poštovati ovu carevu odluku, osim jednoga...

Na molbe mladih parova svećenik Valentin oglušio se na carevu odluku i počeo je potajno održavati ceremonije vjenčanja, sve dok ga nisu ulovili i bacili u tamnicu. Dana **14. veljače 269.g**

svećeniku Valentinu odrubili su glavu i pokopali ga na Via Flaminiji. Nedugo nakon smrti narod ga je proglasio svecem, pa kada se u Rimu učvrstilo kršćanstvo, svećenstvo je proglasilo blagdan Svetog Valentina. Odredili su da će se novi praznik slaviti 14.2., a ime su mu dali u spomen na ovog sveca.

Postoje i druge teorije o porijeklu ovog praznika, pa se mogu recimo pronaći teze da potječe od poganskog obreda **Luperkalija** koji se slavio u čast božice braka June, dok druge pak govore kako se u srednjovjekovnim vremenima vjerovalo da se ptice počinju pariti 14. veljače, pa otuda običaj slanja "Valentinovskih" čestitki.

Ljubavne čestitke

~~U nastavku ovog dokumenta nalaze se slike koje su dio privatne komunikacije i mogu biti povjerljive ili inače zaštićene. Ako niste namijenjeni za primanje ovog dokumenta, molimo vas da obavijestite poštomatelja. Slike su vlasništvo njihovih vlasnika i ne smiju se kopirati, distribuirati ili objaviti bez njihovog izričita odobrenja. Ako ste primili ovaj dokument slučajno, molimo vas da ga uništite i ne dopuštate nikome da ga vidi. Hvala vam na suradnji.~~